

ב בשבת לחדש שנת חמשת אלפים ושבע מאות
לבריאת עולם למנין שאנו מנין כאן איך החתן
בר למשפחת אמר להדא
בת למשפחת הווי לוי לאנתו כדת משה וישראל ואנא
אפלא ואוקיר ואיזון ואפרנס יתיכי ליכי כהלכות גוברין יהודאין דפלחין ומוקרין
וזנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא ויהיבנא ליכי מהר
ומזוניכי וכסותיכי וסיפוקיכי ומיעל לותיכי כאורח כל
ארעא וצביאת מרת דא והות ליה לאנתו ודן נדוניא
דהנעלת ליה מבי בין בכסף בין בזהב בין בתכשיטין במאני דלבושא
בשימושי דירה ובשימושא דערסא הכל קבל עליו חתן דגן
זקוקים כסף צרוף וצבי חתן דגן והוסיף לה מן די ליה עוד
זקוקים כסף צרוף אחרים כנגדן סך הכל זקוקים כסף צרוף וכך
אמר חתן דגן אחריות שטר כתובתא דא נדוניא דן ותוספתא
דא קבלית עלי ועל ירתי בתראי להתפרע מכל שפר ארג נכסין וקנינין דאית
לי תחות כל שמיא דקנאי ודעתיד אנא למקנא נכסין דאית להון אחריות
ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא
דא נדוניא דן ותוספתא דא מנאי ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בחיי ובתר
חיי מן יומא דגן ולעלם ואחריות שטר כתובתא דא נדוניא דן ותוספתא דא
קבל עליו חתן דגן כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות דנהגין
בבנות ישראל העשוין כתקון חכמינו זכרונם לברכה דלא כאסמכתא ודלא
כטופסי דשטרי וכנינא מן בר למשפחת
חתן דגן למרת בת למשפחת דא
על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא דכשר למקניא ביה הכל שריר וקים

נאום _____ עד

נאום _____ עד